

อาคารทางศาสนา รวมภาพวาดด้วยดินสอ

ธงชัย สวัสดิสาร

อาคารทางศาสนา: รวมภาพวาดด้วยดินสอ

หนังสือเล่มนี้รวมภาพวาดอาคารทางศาสนาที่ผมได้วาดขึ้นระหว่างเดือนกรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๒ ถึงเดือนกันยายน พ.ศ. ๒๕๖๖ อาคารทางศาสนามากมายถึง วัด และโบสถ์ ในศาสนาพุทธ โบสถ์ นิกายต่าง ๆ ในศาสนาคริสต์ เช่น นิกายออร์ทอดอกซ์ (Orthodox) นิกายโปรเตสแตนต์ (Protestant) ในศาสนาคริสต์ นิกายคาทอลิก (Catholic) ในศาสนาคริสต์ เป็นต้น ภาพทั้งหมดขนาดตั้งขดดินสอผสมไฟท์บนกระดาษขาวขนาดภาพที่มีทั้งขนาดเอ๔ (๒๑๐x๒๙๗ มิลลิเมตร) และขนาดเอ๓ (๒๙๗x๔๒๐ มิลลิเมตร) ที่มีน้ำหนักกระดาษตั้งแต่ ๒๓๐ กรัมต่อตารางเมตร ไปจนถึง ๓๐๐ กรัมต่อตารางเมตร และ

รูปวาดที่ปรากฏในหนังสือนี้เป็นภาพเรียงลำดับตามวันที่วาด

การวาดภาพเป็นกิจกรรมหนึ่งที่ผมชอบและทำให้ผมมีความสุขมาโดยตลอด หลังจากที่ผมได้หยุดทำงานประจำไปตั้งแต่วันที่ ๒๕๕๕ ผมได้ติดตามหาหนังสือที่อยากได้ทำก่อนหน้าในร้านไปถึงสถานที่ซึ่งเป็นเด็กและตระหนักว่าการวาดภาพเป็นกิจกรรมหนึ่งที่ผมชอบและทำให้ผมมีความสุขแต่ผมยังไม่ได้ให้เวลากับตัวเองมากพอที่จะฝึกฝนและเรียนรู้เกี่ยวกับการวาดที่ผมชอบนี้ ผมจึงตัดสินใจที่จะกลับมาวาดรูปอีกครั้ง และได้เริ่มต้นที่จะวาดเป็นประจำวันอย่างสม่ำเสมออีกครั้งตั้งแต่เดือนกรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๑ เป็นต้นมา ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาผมรู้สึกได้ถึงความสุขที่เกิดขึ้นอย่างตื้นเริงกับทั้งร่างกายและจิตใจ

ผมเริ่มสนใจงานศิลปะและการวาดภาพตั้งแต่สมัยที่เป็นเด็กนักเรียนที่ โรงเรียน ม.ป.ร. ราชวิทยาลัย ซึ่งเป็นโรงเรียนประจำในจังหวัดนครปฐม ผมได้เรียนรู้เกี่ยวกับงานศิลปะและทักษะพื้นฐานที่จำเป็นในการผลิตชิ้นงานศิลปะเหล่านี้โดยเฉพาะงานจิตรศิลป์ เช่น การวาด การระบายสี การปั้น การแกะสลัก การหล่อ การเขียนแบบและ ลงรักปิดทอง เป็นต้น ผมมีความศรัทธาและชื่นชมครูสอนศิลปะที่โรงเรียนทุกคนที่มีความรักในงานศิลปะอย่างลึกซึ้งและประทับใจที่ท่านสามารถนำทักษะทางด้านศิลปะหลากหลายแขนงมาสร้างผลงานศิลปะได้สวยงามและน่าทึ่งจนผมรู้สึกและทักษะเหล่านั้นให้กับนักเรียนได้ ผมจึงมีประสบการณ์นักเรียนที่โรงเรียนแห่งนี้ได้เรียนรู้ทุกแง่มุมศิลปะในทั้งโรงเรียนและพัฒนาทักษะเฉพาะทางด้านศิลปะด้วยการทำชิ้นงานศิลปะที่ครูมอบให้เพื่อฝึกทักษะเพิ่มเติมนอกเวลาเรียน ผมมักหาที่เงียบ ๆ ที่ไม่มีเพื่อน ๆ รบกวนในโรงเรียนโดยเฉพาะในวันหยุดเพื่อทำชิ้นงานศิลปะเหล่านี้ ทำให้ผมได้ใช้เวลาอย่างมีความสุขที่โรงเรียนแห่งนี้ที่จะเรียนรู้และพัฒนาทักษะด้านการวาดภาพของตัวเองอยู่คนเดียว เพลิดเพลินอยู่กับภาพวาดนี้ซึ่งคงปรากฏอยู่อย่างชัดเจนในความทรงจำของผม เป็นช่วงเวลาที่ผมเพลิดเพลินสนุก และมีสมาธิอยู่กับภาพวาดภาพเพียงอย่างเดียว เป็นความสุขสงบสุขของจิตใจที่เกิดจากการวาดภาพวาดตามการรบกวนของความคิดวิตกกังวล ที่เกิดจากปัญหาภายในตัวและภายนอกตัวเรา ที่รบกวนความสุขของจิตใจอย่างต่อเนื่อง หลังจากเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จากโรงเรียน ม.ป.ร. ราชวิทยาลัยในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ แล้ว ผมได้เข้าเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (มัธยมศึกษาปีที่ ๔-๕) แผนกวิทยาศาสตร์ที่โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาและเรียนจบระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในปีพ. ศ. ๒๕๖๕ หลังจากนั้นได้เรียนต่อในระดับชั้นอุดมศึกษา โดยได้เรียนจบการศึกษาระดับปริญญาตรี ด้านสถาปัตยกรรมจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในปีพ. ศ. ๒๕๖๐ ปริญญาโทด้านสถาปัตยกรรมจากมหาวิทยาลัยอีสต์อินเธอร์เนชันลอเมริกาในปีพ. ศ. ๒๕๖๒ และปริญญาเอกด้านสถาปัตยกรรมจากมหาวิทยาลัยอีสต์อินเธอร์เนชันลอเมริกาในปีพ. ศ. ๒๕๖๖ ตามลำดับ ถึงแม้ว่าการวาดจะเป็นส่วนสำคัญในการเรียนด้านสถาปัตยกรรมศาสตร์

ตลอดระยะเวลาของการเรียนทางด้านนี้ ความรู้สึกที่เกิดขึ้นจากการวาดก็แตกต่างกันไปจากความรู้สึกสงบสุขที่เคยเกิดขึ้นจากการวาดในสมัยที่ยังเป็นนักเรียนหลังจากการสำเร็จการศึกษาในปีพ. ศ. ๒๕๖๓ ผมได้กลับมาทำงานในประเทศไทย ทั้งที่เป็นการทำงานในสถาปนิกการศึกษและการทำงานในบริษัท

เอกชนซึ่งส่วนใหญ่เป็นบริษัทในภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการโรงแรม ทั้งที่เป็นบริษัทในประเทศและ
บริษัทระหว่างประเทศ ในช่วงเวลา ๓๕ ปีของการทำงานที่ผ่านมาผมรู้สึกว่าผมไม่ได้ใช้เวลามากพอ
สำหรับการศึกษาที่ผสมผสานแล้ว มีเพียงครั้งหนึ่งเท่านั้นที่ผมมีโอกาสได้ศึกษาภาคศิลปะที่เมืองลี่เจียง
ในเขตของยูนนาน ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนเพื่อเข้าร่วมประชุมประจำปีครั้งที่ ๕ ของยูเนสโก
ในขณะที่ผมทำงานอยู่ที่วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยมหิดล หลังจากที่มีการประชุมได้เสร็จสิ้นลงผมได้
มีโอกาสไปเที่ยวตามลำพังที่หมู่บ้านแห่งหนึ่งในชนบทห่างจากตัวเมืองเก่าของลี่เจียงไปทิศตะวันตก
เฉียงเหนือตามเส้นทางไป “ภูเขาหิมะมังกรหยก (Jade Dragon Snow Mountain)” ใช้เวลาขับรถไปประมาณ
ครึ่งชั่วโมง เมื่อไปถึงที่นั่นผมได้ลองถามภรรยาของผมว่าภาพวาดของหมู่บ้านข้างหน้าที่ผมมองเห็นทำให้ผมเห็นชนบทชนชาติ
ผสมผสานที่งดงามแค่ไหนแล้วไปทันที ได้แต่ยืนมองดูความงามของหมู่บ้านที่ผสมผสานธรรมชาติที่สวยงาม
ด้วยความอัศจรรย์ใจ

อากาศที่เย็นสบายใสบริสุทธิ์และแสงแดดที่สองในยามเช้าของกลางเดือนตุลาคมบนที่ราบระดับความสูง
เหนือระดับน้ำทะเลค่อนข้างมากทำให้เกิดแสงและเงาที่ชัดเจน และสรรพสิ่งในบริเวณนั้นก็เต็มไปด้วย
พลังชีวิต ผมสังเกตเห็นว่ามีบริเวณที่ทำให้ทุ่งหญ้า ไร่ไม้และผู้คนกลับมามีชีวิตชีวาในเขตบนนี้ ไร่ไม้เล็ก ๆ
และกิ่งก้านบนสุดของต้นไม้ใหญ่ พืชไร่หรือพืชสวนมีลักษณะที่ผิดแผกและเมื่อกระทบกับ
แสงแดดยามเช้าก็เกิดเป็นประกายระยิบระยับ ห่างออกไปไม่กี่กิโลเมตรจากแนวต้นไม้ที่กั้นระหว่างพื้นที่ทำการ
เกษตรกับอาคารบ้านเรือนที่อยู่อาศัยเป็นกลุ่มบ้านไม้ขนาดเล็กไม่ใหญ่นัก ที่ปลูกสร้างด้วยความเรียบง่ายด้วย
วิธีการก่อสร้างแบบดั้งเดิมของชนเผ่าชาวจีน ลักษณะบ้านส่วนใหญ่เป็นบ้านไม้ชั้นเดียวหรือสองชั้น สร้าง
บนกำแพงหรือคานหนึ่งชั้นและผนังอิฐที่ทำจากดินเหนียวจากแห้งแล้วนำไปเผา ทนทานไปกับทางเดินในหมู่บ้านที่ปู
ด้วยแผ่นหินขนาดใหญ่ ต้นไม้ข้างต้นหนึ่งต้นของทางเดินนี้ในทางธรรมชาติ และมีสะพานหินที่ให้นักเดินเท้า
เป็นระยะ ๆ อาคารในหมู่บ้านแต่ละหลังล้วนสร้างขึ้นด้วยวัสดุตามธรรมชาติบนพื้นที่ที่เป็นพื้นที่ราบเชิงเขาที่มี
ความลาดชันต่ำ ระหว่างบ้านแต่ละหลังมีต้นไม้ขนาดเล็กต่าง ๆ แทรกตัวอยู่เป็นระยะ ๆ และมีภูเขาสูง
ขนาดใหญ่ตั้งตระหง่านเป็นปราการที่มั่นคงและสงบนิ่งอยู่ด้านหลังไกลออกไป

ในขณะที่ยืนมองดูอยู่ที่นี่ผมรู้สึกได้ถึงความรู้สึกที่ถึงความเย็นของสายลมเย็นที่พัดผ่านไปมา เสียงสั่นไหวของใบไม้
ใบหญ้าที่พริ้วไหว กระทั่งได้ยินเสียงของสายลม และมีการเคลื่อนตัวเคลื่อนไหวของลมที่พัดผ่านใบไม้
ผ่านของดอกไม้ใบหญ้าบนเนินเขาเตี้ย ๆ ที่อยู่หน้าหมู่บ้าน ภาพที่ผมเห็นมีความงามอันตระการตา และ
ทุกสิ่งทุกอย่างที่กำลังเกิดขึ้นก็ทำให้สถานที่นี้เต็มไปด้วยพลังชีวิตที่มากมายเกินคำบรรยาย และผมก็รู้สึก

เหมือนกับว่ากำลังถูกดูดซับให้เข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งกับพลังธรรมชาติที่ยิ่งใหญ่นี้

เย็นวันนั้นเมื่อผมกลับมาถึงโรงแรมที่พักในเมือง ผมได้ย้อนกลับไปที่คิดถึงประสบการณ์ที่เกิดขึ้นในตลกร้าง
วันและตั้งใจที่จะกลับไปวาดภาพหมู่บ้านนั้นในวันรุ่งขึ้น ผมจึงได้ไปหาที่กั้นสมุดวาดภาพและดินสอที่ใกล้กับ
การวาดภาพจากบ้านชายหนึ่งสื่อที่อยู่ใกล้กับโรงแรมที่ผมพักเตรียมเอาไว้เพื่อที่จะได้นำไปใช้วาดรูปใน
วันถัดไป วันรุ่งขึ้นผมได้เดินทางกลับไปหมู่บ้านนั้นอีกพร้อมด้วยสมุดวาดภาพและดินสอวาดที่ผมได้เตรียม
ไว้แล้ว เมื่อไปถึงที่หมู่บ้านผมได้ขอให้คนขับรถกลับไปในเมืองลี่เจียงก่อน และให้กลับมารับในตอนเย็น หลัง
จากนั้นผมก็ได้ใช้เวลาครึ่งวันในช่วงเวลาวาดภาพหมู่บ้านนั้นเป็นจำนวน ๓ ภาพ การได้กลับมาทำในสิ่งที่
ชอบสักครั้งเป็นการใช้เวลาอย่างมีความสุข เป็นประสบการณ์การวาดภาพกลางแจ้งที่สนุกสนานและสงบ
เป็นอย่างสูง

ความทรงจำของประสบการณ์การวาดภาพในช่วงวัยเด็กที่โรงเรียน ภ.ป.ร. ราชวิทยาลัยและประสบการณ์
การวาดภาพหมู่บ้านชาวจีนในชนบทที่อยู่ใกล้กับเมืองลี่เจียงได้สร้างแรงบันดาลใจให้ผมกลับมาเริ่มวาดรูป
เป็นประจำอีกครั้งตั้งแต่เดือนกันยายน พ.ศ. ๒๕๖๖ จนถึงปัจจุบัน ผมก็ยังคงวาดรูปเป็นประจำแทบทุกวัน

